

Nieuwe voortplantingstechniek heeft óók schaduwkanten

Katholiek Nieuwsblad, 22 juni 2018

door Arthur Alderliesten, directeur van de VBOK

De nieuwe voortplantingstechniek ivg biedt volgens sommigen oplossingen voor schaduwkanten van de vruchtbaarheidsindustrie. Maar ook bij ivg zijn kanttekeningen te zetten en christenen zouden zich hier meer over moeten uitlaten.

“Het zou toch geweldig zijn wanneer we in de toekomst nieuwe Hitlers kunnen voorkomen?” Het zijn de gepassioneerde woorden van een vrouw tijdens een debat in De Rode Hoed in Amsterdam over de toekomst van vruchtbaarheidstechnologieën. Veertig jaar na de geboorte van de eerste ivf-baby is er een heuse vruchtbaarheidsindustrie ontstaan.

Verworden tot handel

Als vrouw kun je in Nederland tot je vijftigste gebruik maken van een ivf-behandeling. Als je eicellen ten minste goed genoeg zijn. Zo niet, dan kun je een donor zoeken in je directe omgeving. Lukt dat niet, dan kun je in het buitenland eicellen kopen die met het zaad van je partner worden bevrucht. Heb je geen partner, dan kun je een bevruchte eicel kopen: een embryo dus. Het is verbijsterend hoe vruchtbaarheidstechnologieën zijn verworden tot commerciële handel.

Kinderen die genetisch niet afstammen van hun ouders kunnen problemen ondervinden met hun afstamming, hun identiteit. Hoe wenselijk is dat?

Eén of meer ouders

Voor deze en andere schaduwzijden van de vruchtbaarheidsindustrie lijkt een oplossing in de maak: in-vitrogametogenese (ivg). Ivg houdt in dat je gewone lichaamscellen zoals huidcellen ‘transformeert’ tot stamcellen. Daaruit kun je vervolgens een kind genereren. Uit eigen genetisch materiaal dus. Niet alleen de geslachtsdaad is hier uit beeld, zelfs de bevruchting van oorspronkelijk mannelijk en vrouwelijk materiaal heeft hiermee het nakijken. Op dit moment is het zover overigens nog niet. Wetenschappers verwachten dat het nog zo’n tien jaar duurt voordat ivg mogelijk wordt.

Allereerst is ivg een methode om een eigen genetisch kind te krijgen. Denk hierbij aan vrouwen die vanwege ziekte of oudere leeftijd niet in staat zijn om zich op de natuurlijke manier voort te planten. Ook opent ivg de weg naar een eigen genetisch kind voor homoparen. Daarnaast wordt gesproken over solo-ouderschap (een kind uit één ouder) of juist veel-ouderschap (een kind uit twee, vier of acht ouders). Ook kan ivg helpen in de selectie van genetisch eigen embryo’s om zo een kind zonder erfelijke afwijkingen te krijgen.

Zijn er grenzen?

Een niet vervulde kinderwens of een kind met een genetische afwijking kan intens lijden en verdriet geven. Maar ook bij ivg zijn toch ethische kanttekeningen te maken. Ik noem er drie.

1. Ivg leidt tot een onbeperkt aanbod van embryo’s. Hoe gaan we om met een ‘overschot’ aan embryo’s? In een verkenning uit 2017 merkt het Centrum voor Gezondheid en Ethiek al op dat ivg tot vragen leidt over de beschermwaardigheid van beginnend menselijk leven.
2. De Amerikaanse hoogleraar Eli Adashi waarschuwt dat ouderschap via ivg juridisch uitdagingen kan meebrengen. Wat als iemand de vinger weet te leggen op enkele van mijn huidcellen, deze onder valse naam

opkweekt tot zaadcellen en een kind maakt? Valt dat onder diefstal? Moet ik vervolgens bijdragen aan de opvoedingskosten?

3. Hoever willen we als samenleving eigenlijk gaan in het realiseren van een kinderwens? Is het terecht om te veronderstellen dat vruchtbaarheid onbegrensd maakbaar is? Zijn er grenzen aan de samenstelling van een kind, qua aantal ouders en mogelijk ook qua erfelijke samenstelling?

Hitlers chromosomen

De vrouw die de wereld wilde verbeteren door geen nieuwe Hitlertjes geboren te laten worden, kreeg het deksel op de neus. Gynaecoloog en ivf-pionier dr. Alberda zei haar tijdens het debat dat Hitlers chromosomen er waarschijnlijk niet heel anders uitzagen dan die van een willekeurig persoon.

Wereldverbetering door mensverbetering is blijkbaar nog niet zo gemakkelijk te realiseren. Wereld en mens zijn niet zo maakbaar als je in een ideologische bui of tijdens een wetenschappelijk succesvolle dag in het laboratorium zou denken.

Het is verdacht stil

Christenen hebben al langer in de gaten dat de hemel niet op aarde te realiseren is. Tegelijk weten we dat kinderen een zegen zijn én het een zegen is om ziektes te kunnen bestrijden. Maar die overtuigingen zijn geen reden om ons te onthouden van het debat over actuele ontwikkelingen rond het levensbegin, die gaan om het geboren laten worden van gewenste én gezonde kinderen. Maar hier wringt het wel.

Op die avond in Amsterdam vertrouwde een medisch-ethicus mij nippend aan een glas witte wijn toe dat ook zij het maar verdacht stil vond vanuit de Kerken rond zaken als vruchtbaarheidstechnologieën, embryokweek of embryoselectie.

Kom op, mensen, dat laten we ons toch niet zeggen?!

Commentaar KSME: Arthur Alderliesten beschrijft een nieuwe techniek die in feite neerkomt op klonen. [Lees meer over klonen vanuit katholiek perspectief.](#)